

ONEROWANY (2) *art praet pass pf*

Oba o, e oraz a jasne.

pl N m pers onerowani (1). subst onerowané (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: onerowany od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Zobowiązany (jakąs powinnością pieniężną lub moralną) [oneratus – obciążony Mącz 264b; Calep] [czym] (2) : Podkomorzowie wedle Itárégo zwyczajú/ nie powinni przysięgi czynić/ gdyż bywáią od nas onerowani *Fide, Conscientia, et honore. SarnStat 458*; Tym łpołobem áby wedle ordináciiey téy/ dobrá té/ [...] niemogły bydz [...] álienowané/ ábo długi/ opráwami/ [...] onerowané *SarnStat 1048*.*

Synonim: obciążony.

Cf NIEONEROWANY

AK